

Znake starosti na obrazu in plešasto glavo

boste preprečili najenostavnejše in najudobnejše s pomočjo dveh proizkušenih, zanesljivih in skozi dolga leta pri-
tjubljenih preparatov: I. Fellerjeva prava kavkaška Elsa-

pomada za obraz in kožo, čuva mladost in lepoto ter je
najmočnejšega delovanja zoper pega, sojedce, nečisto
poln, rdeče in hrapave roke. Z redovito masažo se odpra-
vijo tudi gube z obraza. II. Fellerjeva močna pomada za
lase odstranjuje perhlijaj, preprečuje izpadanje las in pre-
rano osivelost, krhke lase napravi mehke in voljne. Cena

obeh pomad je enaka. Za poizkus 2 lončka od ene vrste
ali po 1 lonček od obeh vrst Elsa pomad že ob enem s
zavojnino in poštino za 38 din., ali samo proti vnaprej
poslanemu denarju, ker je po povzetju poština za 10 din.
višja. Naročila nasloviti: lekarnarju Eugen V. Feller v
Stubici Donji, Elsatrg 341, Hrvatska.

jih še čaka vojaško življenje, bi pač priporočal, da naj jim
ne bo žal za čas, ki ga žrtvujejo odseku, ker to jim pride
vse v prid pri vojakih. — Vas in vse brate Orle pozdrav-
ljam: A. J.

Ali ste ga slišali? Se li ne zrcali iz teh vrst duša pre-
prostega, pa poštenega fanta, navdušenega Orla? In kako
resnično je vse, kar je napisal! — Tudi letos boste neka-
teri kmalu oblekli vojaško suknjo. Pa glejte, da ne boste
taki, da bi nam Slovencem delali sramoto. Zavedajte se,
da imate tudi dušo! Kako žalostno je, če se sliši fanta, ki
je prišel od vojakov, pa pri vsakem pogovoru meša tiste
grde kletve južnih krajev (sicer pa naše tudi niso lepe!)

Pa ne smem prezreti Orla! Ko bi se le vsi fantje za-
vedali, koliko koristi imajo od tega, če redno in vestno
izpolnjujejo dolžnosti, ki jih jim nalaga Orel. Kako se
vsakemu dobro zdi, ko pride k vojakom, pa že zna veči-
noma vse redovne vaje in mu ni treba, kakor včasih komu
komandirati: seno — slama, da se pravilno suče. Pa tudi
predavanje mu ne bodo ostala brez koristi. Več kot človek
zna (seveda dobrega), več velja! Nisem še nikdar nobe-
nega fanta-vojaka slišal, da bi se kesal, da je bil pri Orlu,
pač pa je vsak zelo hvaležen za vse, kar se je naučil.

Zato pa, starši, pustite svoje fante k Orlom, pustite
jih v pošteno družbo, če nočete, da bi od vojakov nazaj
prišli suroveži. Kdor je dober Orel, ne le na papirju, am-
pak tudi v srcu, tak bo tudi čas preizkušnje dobro prestal.
Vsi dobri, poštene, krščanski fantje, združite se v eni ve-
liki organizaciji, v našem Orlu!

Za ljubo zdravje.

Znan je pregovor, da je zdravje največje bogastvo.
Zato mora seveda skrb za zdravje biti ena naših prvih
svetnih skrbi. Saj je to skrb za zdravje, ki je sicer res
le za ta svet, vendar tudi Bog sam v svoje postave vzel in
nam jo je kot 5. božjo zapoved naložil izpolnjevati. On,
ki je človeka ustvaril in dušo s telesom združil, hoče,
da v zdravem telesu prebiva zdrava duša. Zdravo telo
je namreč vir moči, je vir dela in uspehov ne le v te-
lesnem in gmotnem oziru, ampak tudi v duševnem.
Zdrav človek je namreč bolj vnet in vztrajen v čed-
nostnem krščanskem življenju. Naravna podlaga čed-
nosti, katero mora še podpirati nadnaravna milost
božja, je torej nedvomno — zdravje.

Najjasnejši dokaz za našo trditev nam nudijo med-
vojne in povojne razmere. Vojska je še vsakokrat čed-
nost potepala, taka, kot je bila pretekla svetovna, pa
še prav posebno. Človek je zgubljal svojo mirno raz-
sodnost in volja mu je pešala vsled prevelikega teles-
nega izžerpanja ne-le onim pri vojakih, tudi doma. In
tako je res bila čednost marsikje poteplana, pa tudi za-
ničevana.

Zdaj iščejo pota za zboljšanje človeškega življe-
nja, da bo zopet čednost v časti. Naš namen je opozoriti
danes na eno pot, ki nas med drugimi tudi vodi k temu
cilju. To je skrb za telesno zdravje. Mohorjeva družba,
ki že dolga desetletja od Slomska sem daje našemu na-

rodu oporo v dobrih knjigah, je videla to pot in je zato
izdala knjige »Za ljubo zdravje«. Te knjige sicer niso
naše toliko čitateljev, kot razne povesti, a gotovo so
družine, ki hranijo te knjige bolj kot kako skrivnostno
zdravilo. Enako je prav potrebno, da imamo posebno
ministrstvo za narodno zdravje. To je dolžno skrbeti
najprej za tiste, ki so zdravje izgubili, za bolnike, to-
rej za bolnišnice, za okrajne in okrožne zdravnike. Se-
veda, ne bi nič škodilo, če bi to nalogo posebno z ozirom
na Slovenijo, malo bolje vršilo kot dozdaj. Ima pa to
ministrstvo tudi to nalogo, da uči zdrave, kako zdrav-
je ohraniti. Prvi znaki, da se bo posvetilo tudi tej skrbi,
je list »Zdravje«, ki izhaja v Ljubljani zdaj že drugo
leto.

Toda prijatelji naroda so spoznali, da to še ne za-
dostuje. Kakor povsod, je bilo treba tudi tukaj seči po
samopomoči. Zato so ustanovili organizacijo, ki naj bi
skrbela za telesno zdravje, obenem pa to zdravje takoj
uporabljala za vir čednostnega, krščanskega življenja.
Ustanovili so zato — orlovsko organizacijo. Zato
vsakdo, ki ima vpogled v delo orlovske organi-
zacije, zna ceniti njeno veliko poslanstvo, ki ga ima v
našem narodu. Kakor pri nas, tako imajo seveda tudi
drugod katoliške telovadne organizacije. Vse te se zelo
razlikujejo od telovadnih organizacij, ki skrbijo samo
za telesno zdravje brez ozira na izrabo telesnega zdrav-
ja v dušni prid. Zato so v svojem delu in združevanju
popolnoma ločene od onih. Imajo tudi svojo med-
narodno katoliško zvezo. In slovenski Orli pri tej niso
zadnji, pač pa v prvih vrstah. Upamo, da se bo to tudi
letos pokazalo, ko gredo v Rim, kjer se bodo zbrali ka-
toliški telovadci iz vseh delov sveta, da manifestirajo za
svoje veliko kulturno delo pred vidnim namestnikom
Kristusovim.

Orlovska organizacija pa potrebuje za svoj razvoj
prostora, takega prostora, kamor bo kdaj mogla po-
vabiti tudi druge, da nastopijo pred nami. Zato si je
zamislila velik načrt, pripraviti si take prostore. Oni,
ki so bili leta 1923 na katoliškem shodu v Ljubljani, so
na istem prostoru stali. To je bil prostor javne telovad-
be, ob Dunajski cesti, nasproti vojašnici. Za ta prostor
so si izbrali tako ime, da ga vsi narodi razumejo in
enako kličejo: Stadion.

Stadion bo torej treba postaviti! Da bo mogoče čim
več ljudi pridobiti, da ga bodo pomagali postaviti, so
priredili srečanje ali loterijo. Na videz ne bodo vse
srečke zadele, v resnici pa prav vse. Kajti ta denar, —
10 D —, ki jih daš za srečko ni proč vržen denar, am-
pak je opaka v veliki zgradbi, ki naj bo kakor spomenik
in ponos slovenskega naroda, ki hoče tudi iz lastne sile
skrbeti za svoje ljubo zdravje!

Iz društvenega gibanja.

Ljutomer. (Uprizoritev Pasijona.) Veliki uspeh, ki ga
je doseglo naše Prosvetno društvo ob uprizoritvi »Miklo-

Njegovo govorjenje je bilo negotovo. Izogibal bi se
bil rad imena Greystoke, pa je vendar venomer hotel
govoriti o dedščini svojega strica. Nesrečni Greystoke
in njegov oče sta si bila brata, kakor veste —. In ne-
kam čudno boječe je popraševal za Trzanom.

Koj sem opazil, da ni vse v redu. Trzan mi je sicer
povedal, da ni Claytonu ničesar omenil o brzojavki, pa
mogoče je bilo vsekakor, da je mladi Clayton po drugih
potih zvedel o našem razkritju. Če bi bilo to res, sem
sklepal dalje, potem je prišel Clayton k meni, da zve,
ali namerava Trzan dedščino zahtevati zase ali pa jo
prepustiti njemu — vam na ljubo. To bi bila seve po-
žrtvovalnost in velikodušnost brez primere, kajne
gospodična!

»In jaz sem ga v tistem hipu, ko je zame žrtvoval
vse, — pa pognala iz hiše, ker sem se bala, da je pre-
malo plemenit, da je — divjak!« je zastokala.

»Zmotili ste se gospodična, in to je človeška sla-
bost —. Pa poslušajte dalje! Moral sem zvedeti, ali je
bil Clayton, v slučaju da ga je kdo obvestil o Trzanovi
dedščini, toliko pošten in nesebičen, da je vas obvestil
o svojih izpremenjenih razmerah.

Skušal sem ga ujeti. Rekel sem mu: »Gospod Clay-
ton, ali ste že povedali gospodični Ini, da se je Trzan
odrekel njej na ljubo svoji dedščini?«

Res je nasedel. »Ne še«, je dejal in poblede. Kaj je
dalje besedičil je brez pomena za naju. Glavno je tole,
gospodična Clayton je vedel, da ni več lord Greystoke,
ampak čisto navaden, brezpomemben človek. In ni na-
šel v svojem značaju toliko močnatosti, da bi bil vam,
svoji nevesti, sporočil svoj izpremenjeni položaj. Ali
veste, gospodična, kako se —.

Ine je vstala, blede, prepadla, pa hladna in po-
nosna. Ni bila zaman potomkinja stare ameriške

rodbine, po njenih žilah se je pretakala kri slavnih an-
gleških dedov, poštenje in čast, to dvoje je največ ve-
ljalo v rodbini Porterjev.

»Vem, gospod poročnik, kako se tak človek imenu-
je —! Kje je sedaj gospod Clayton?«

Tudi Arnot je vstal.

»Nisem še končal. Gospod Clayton se je izdal in
položaj je bil zame jasen. Povedal sem mu jasno in
odkrito, da ni nastopil kot se spodobi za Angleža-
gentleman, da Trzan svoje dedščine ne bo pustil — in
da bo gospodična Ine odločila sama, ali hoče za moža
človeka, ki je hotel izrabiti plemenitost svojega tekmeča.
Povedal sem mu tudi, da v kratkem potujem v Wiscon-
sin, uredim zadevo z zakladom ter vas o vsem obvestim.

Nato je gospod Clayton odšel in ni dal več glasu od
sebe. Živi na Angleškem na očetovem posestvu.

Sedaj veste vse, gospodična! Na vas je, da storite
kar je edino pravilno in pošteno!

»Bom!« je dejala Ine in odšla v hišo.

XI.

Ine išče Trzana.

Parnik Lady Helen je bil pristen izletniški parnik.
Bogato je bil opremljen z vsemi udobnostmi in je nudil
svojim potnikom vse kar so si le mogli želeli na svo-
jem potovanju krog Afrike.

Prihajal je iz Marseilla, teden dni je ležal v
Aleksandriji ter dal potnikom priliko, da so si ogledali
spodnji Egipt. Nato je potoval po suškem prekopu in
skoz Rdeče morje, se ustavil v vseh zanimivih prista-
niščih, nazadnje v Durbanu. Odtam je bil namenjen
naravnost v Capetown.

NIKDAR

več ne menjam, ampak osta-
nem stalen odjemalec za su-
kno v veletrgovini R. STER-
MECKI, CELJE, št. 24, kjer se
letos prodaja močen melton m
45 din., modern ševijot 52 D,

fini kamgarn 60 din., posebno fini in moderni kam-
garni in covercoati 100 do 300 din. Vzorci se poš-
ljejo v pogled, ilustrirani cenik z čez 1000 slikami
čez razne domače potrebščine pa zastoj. Kdor pri-
de z vlakom, dobi nakupu primerno povrnitev vož-
nje. — Trgovci engro cene.

Poleg druge izbrane družbe je bil na krovu tudi
gospod profesor Porter s svojim neločljivim tajnikom
Filandrom, Ine z Barbo in pa ladijski poročnik Arnot
s svojo novoporočeno soprogo.

Kot pristen pomorščak je hotel Arnot prebiti prve
mesece svojega mladega zakona na morju. Ni bilo tre-
ba mnogo prigovarjati, pa se je potovanju pridružil
tudi Ine.

Profesor Porter je sicer malo pogodrnjal, pa se je
hitro vdal. Zanj, je pravil bo potovanje zgolj znanstve-
nega značaja. Pogovorila sta se s Filandrom, da po-
iščeta potomce afriškega pračloveka, obložila sta se s
knjigami in zemljevidi, se vso pot učenju pogovarjala
ali pa prepirala o prazgodovinskih kostenjakih in lo-
banjah, za žive kraje in ljudi, ki sta med njimi in mi-
mo njih potovala, pa se še zmenila nista.

Za Ino je imelo potovanje še prav poseben pomen.
Saj je bil izletniški parnik namenjen v Capetown in
tam je ob tistem času bival — Trzan.

Zelo se je izpremenila Ine, odkar jo je obiskal po-
ročnik Arnot v Wisconsinu. Clayton je bil zanj no-
mogoč. Koj prvi dan po Arnotovem obisku mu je na-
pisala pismo ter mu naznanila, da kot poštna Ameri-
kanka more močiti le poštenjaka, ne pa varalico.

Ločitev ji ni bila pretežka. Saj je že koj tisti dan oči
Trzanovem odhodu bridko obžalovala svojo pre-
nagljenost in čutila, da brez Trzana nikdar ne bo ne
srečna ne vesela. Zato je tudi poroko zavlačevala od
tedna do tedna. Arnotov obisk ji je dal povod, da je
končno in za vselej prelomila vsako zvezo s Claytonom.

Tembolj pa je z vso dušo zakoprnela po Trzanu.

(Dalje prihodnjič.)

ne bo dvignil, jih pozneje ne bo mogel dobiti, ker se bodo prodale naprej. (Vstopnina: sedeži I. 10 din., II. 8 din., III. 7 din., IV. 6 din.; stojišča 3 din.)

Sv. Peter pri Mariboru. Orlovski odsek priredi v nedeljo, dne 21. t. m., lepo akademijo z izbranimi točkami. Sentpetranil Vaša mladina Vas vabi, da ji daste s svojo udeležbo pobude in novih moči. Obilna udeležba naj bo znamenje, da niste zaspanci.

Sv. Peter pri Mariboru. Orliški krožek priredi s pomočjo vseh društev in vrlih tamburašev dne 25. marca **Materinski dan**. Kaj vse bo zjutraj v cerkvi in popoldne pri akademiji, ne izdamo. Pridite pogledat! Kesal se ne bo nihče. Povabljeni so zlasti naše dobre matere!

Sv. Benedikt v Slov. gor. Orlovski odsek in orliški krožek priredita na praznik sv. Jožefa popoldne po večer- nica v Društvenem domu veleznanično akademijo s pi- sanim vsporedom, ki bo vsakega zadovoljila. Na veselo svidenje domačini in sosedje!

Sv. Ana v Slov. gor. Dne 28. februarja je priredila orlovska srenja Sv. Lenart s sodelovanjem orliške srenje Sv. Benedikt v Slov. gor. telovadno akademijo. Toplo spomladansko solnce jih je izvabilo iz njihovih visokih gnezd, da so nas posetili in za visoke cilje navdušili. V svojem krasnem programu so nam pokazali, kaj da pre- more jeklena vola in stroga disciplina.

Cezanjci pri L'utomeru. Tukajšnje bralno društvo priredi dne 19. t. m. ob treh popoldne v domači šoli sle- deči gledališki igri: »Stari in mladi«, ljudska igra v štirih dejanjih in »Junaki«, šaljiv prizor. Prijatelji izobrazbe so ududno vabljeni! — Odbor.

Veržej. V nedeljo, dne 14. t. m., priredijo veržejski diletantje v prostorih Marianišča podučno in lepo igro »Vzor zvestobe«. Med odmori bo svirala godba notranjih gojencev.

Središče. Ljudski oder priredi v nedeljo, dne 14. t. m., v Društvenem domu ob pol 8. uri zvečer orlovske akademijo.

Konjice. Na Jožefovo, dne 19. t. m., ima tukajšnje Katoliško politično društvo svoj redni občni zbor popold- ne ob treh v Katoliškem društvenem domu. Na dnevnem redu je poročilo o delovanju v preteklem letu, volit- ev odbora in govor. Govornik pride iz Maribora. Konji- čani, vabljeni ste, da se ga v obilnem številu udeležite!

Teharje pri Celju. Materinski dan bomo obhajali na Marijin praznik prav slovesno. Zjutraj bo skupno obhajilo vseh naših organizacij, popoldne pa v društveni dvorani temu dnevu primerno predavanje in že stara, pa vedno lepa igra »Lurska pastarica«. Na to prireditev že danes opozarjamo in vabimo, tokrat posebno naše blage mame.

SPLOŠNA MOBILIZACIJA!

Proglašena je splošna mobilizacija! Sovra- žnik je že v deželi, zato ni odlašati! — Pa ne bojte se, da je to kaka mobilizacija za krvavo vojsko. To je mobilizacija na delo za dobre časopise, za **Slov. Gospodarja**, 60 letnika! Hiteti pa je treba, kajti sovražnik je res v deželi. V vsako hišo se je že vsiljevala »Domovina«.

Na to delo so poklicani prav vsi, možje in fantje, žene in dekleta. Delo se vrši od hiše do hiše, od osebe do osebe! Zakaj?

Velikonočni prazniki prihajajo. Tedaj pa bo prišel naš 60 letnik «Slov. Gospodar» ves pre- novljen med nas! Dobro pomedite lepo našo ze- leno pokrajino, da ne bo smeti po raznih hišah, da ne bo «Domovine» in «Kmetkega lista»! — Le «Slov. Gospodarju» odprite vrata!

Splošna mobilizacija! Na delo! Vsi!

PA DENARJA NI!

(Važno za vse, posebno za naše zaupnike in agitatorje!)

Mnogi nam poročajo, da je pomajkanje de- narja tudi vzrok, da ljudje ne morejo toliko žrtvo- vati za časopise. Zato naj agitatorji za dobre ča- sopise poiščejo ne-le naročnikov, ampak tudi do- brotnike, ki bodo revnejšim plačali list. Ta način agitacije bo zelo uspešen. Če dobite dobrotnike, ste dobili denar. Marsikdo sam ne prosi rad, pa pravi agitator poišče za takega, ki bi morda pla- čal za revnejšega. Po domačih krajevnih razme- rah si pomagajte! Da navedemo par zgledov:

Gospodar-vinogradnik se je za Veliko noč pripravljaj, da bo dal viničarju malo nagrade. — Dolgo je mislil. Na zadnje jo je izmislil: Najlepša pisanka mu bo, da mu naročim **«Slov. Gospodar- ja»**. In res je tako storil. Koliko takih bi lahko bilo po naših goricah. Na ta način lahko v vsako vi- ničarsko hišo pride — **«Slov. Gospodar»**!

Še bolj uporabljiv pa je ta-le zgled:

Jože Hrastelj, trgovec na Dobrni, je sklenil naročiti dvajsetim zvestim odjemalcem, ki so revni sicer, a redni plačniki, «Slovenskega Gospodarja» do Novega leta.

Ta zgled naj posnemajo trgovci sami, da si pridobijo zveste odjemalce in plačnike! Uporabijo pa ga naj tudi agitatorji in naj stopijo k domačim trgovcem, da tudi ti enako storijo!

Zgled požrtvovalnosti: piše nam mož-kmet, ki je obenem župan v svojem kraju: Stori bom vse za **«Slov. Gospodarja»**, tudi sam bom šel od hiše do hiše! Občudujemo tega moža in se mu javno zahvaljujemo! »Dva sva skupaj, trije smo skupaj naročeni, pa nam pošljite **«Slov. Gospo- darja»**! Tako napravijo marsikje.

«Knjigo sv. Pismo bi rada dobila», tako je pi- sala članica neke Dekliške zveze. In zdaj je šla takoj na delo in ko bo nabrala 5 polletnih naroč- nikov **«Slov. Gospodarja»** jih bo sporočila upravi v Maribor, Koroška cesta 5. Takoj bo prejela ve- zano knjigo Sv. Pismo I. del — zastoj! Potem pa jo bo še posodila vsem peterim naročnikom!

Zato agitatorji za kat. časopise, uporabite vsa sredstva, ki so vam na razpolago in žrtvujte se za dobro stvar! Naj vas ne bega izgovor: de- narja ni! Ta izgovor naj nam da le misliti, kako de- nar kje dobiti, da si bodo tudi revnejši mogli na- ročiti **«Slov. Gospodarja»**! Naše geslo bodi: **Ne nehamo, dokler ni v vsaki hiši — «Slovenski Gos- podar»!**

Somišljeniki! Darujte za ljudski sklad SLS! Darove pošiljajte tajništvu SLS v Mariboru, Aleksandrova cesta 6.

Novice.

Gospodje župani in občinski odborniki! Začetkom fe- bruarja smo Vas v posebnem pismu pozvali, da pristopite vsi k Županski zvezi, ki je bila ustanovljena januarja t. l. na sijajnih zborovanjih v Mariboru in v Celju. Mnogo županov, občinskih svetovalcev in odbornikov je že pos- lalo pristopnice in članarino po 5 din. Vedno večja pa je nevarnost, ki grozi svobodi in samostojnosti naših občin. Župani in občinski odborniki, Vam hočejo vzeti vso ve- ljavo in besedo v oni celici, v kateri ste doslej kot od ol- čanov svobodno izvoljeni odločali. Vašim občinam pre- tijo z valpeti v obliki državnih občinskih tajnikov, vas žu- pane hočejo napraviti za hlapce vsakokratne vlade. Žu- panil Vi ste poklicani, da se postavite v bran za dobro Vam izročeni občin in Vaših občinarjev! Zato se strnite vsi kot en mož v organizacijo Županske zveze, v kateri boste organizirani branili tisočletne pravice in svoboščine Vaših občin! — Poleg obrambe občinske avtonomije ho- če naša novoustanovljena Županska zveza v Mariboru županom ter občinskim svetovalcem in odbornikom tudi omogočiti **pouk v vseh občinskih zadevah**. Zato izdaja skupno z Župansko zvezo v Ljubljani glasilo **«Občinska uprava»** in prireja županske tečaje. Ustanovila si je v ta namen tudi že lastno tajništvo, kjer dobijo župani poja- nila in nasvete v občinskih zadevah. Seveda bo moglo to tajništvo poslovati le, ako ga boste župani in občinski od- borniki podprli in vzdrževali s polnoštevilnim pristopom in članarino. Naj ne bo med Vami nobenega, ki bi ne bil član strokovne organizacije voditeljev slovenske občine: Županske zveze v Mariboru. — Gospodje župane, občins- ke svetovalce in odbornike opozarjamo, da se v vseh občinskih zadevah, kjer potrebujejo kakega pojasnila, ob- račajo na tajništvo Županske zveze v Mariboru, Aleksan- drova cesta 6 (Zadružna gospodarska banka).

125letnica slovenskega pesnika Prešerna praznujemo zdaj po Sloveniji. Slava našemu pesniku, ki nam je že pred 100 leti rekel, naj bomo — Slovenci!

Delavska zbornica za Slovenijo. Slovenski delavci so dobili svojo stanovsko delavsko zbornico. Volitve v to zbornico so se pred kratkim izvršile. Bile so zelo burne. Krščanski delavci so v to zbornico poslali 17 zastopnikov.

Nenadno priznanje dveh na smrt obsojenih zločincev. V zaporih mariborskega okrožnega sodišča se nahajata 2 na smrt obsojena morilca: Zlahtič in Čič. Njuna smrtna obsodba je že potrjena in te dni bi morala biti obsejena. Smrtna kazen pa je preložena radi nenadne izpovedi zlo- čincev Čiča. Oba, Zlahtič in Čič, sta bila obsojena na smrt radi roparskega umora v Studencih pri Mariboru, kjer sta umorila čevljarja Milka, njegovo ženo in majhnega otroka. Že takrat se je govorilo, da ta zločin ni bil prvi, da mora imeti zlasti Zlahtič na vesti še več zločinov, katerih pa ni hotel priznati. Čič je za zločine Zlahtiča vedel, ni jih pa hotel izdati, misleč, da bodeta oba pomiloščena. Sedaj je obupal nad pomilostitvijo ter priznal še nadaljnja grozo- dejstva. Zlahtič je storilec mnogih dosedaj nepojasnjenih zločinov. On je izvršil umor trgovca Rosenfelda v Podvin- cih pri Ptuj, radi katerega je bil obsojen na smrt neki Karol Polak iz Kapele, ki je bil pozneje sicer pomiloščen, toda sedel je sedaj že štiri leta po nedolžnem v ječi. Proti obema morilcema se bo vršila še nova razprava, ki bo spravila na dan še marsikatera grozodejstva.

Nesreča s samokresom. Zadnjo nedeljo se je obstrlel po nesreči s samokresom veleposestnik v Framu gospod Černe. Peljal se je na vozu, imel je v žepu samokres, ki se je pri poskakovanju voza sprožil in ranil g. Černeta v nogo. G. Černetu želimo skorašnjega okrevanja!

Umrj v Račah dne 6. t. m. po celem Ptujskem po- lju dobro poznani Jožef Požegar v 74. letu. Kako priljub- len je bil rajni, je pričel njegov pogreb dne 8. t. m. Ob odprtem grobu so mu zapeli domači pevci slovo. Domačin g. Mešl je v dolgem govoru obišel njegovo življenje in za- sluge za svoj dom, sosedo, občino, šolo, požarno brambo in domovino. Bil je vojak-topničar v l. 1872—75. Bil je okoli 10 let župan občine Rače. Stal je vedno na strani SLS. Zapustil je skrbno ženo, sina in hčer. Ob slovesu

od doma in ob odprtem grobu vsled ognjevitiga govora n nobeno oko suho ostalo. Bodi mu zemljica lahka!

Drizen vlom v Ptuj. V Ptuj so te dni izvršili neznani zlikavci drizen vlom — izropali so blagajno okrajnega so- dišča ter odnesli 20.000 dinarjev. Nameravali so navr- tati tudi blagajno davčnega urada, ki se nahaja v istem poslopju v 1. nadstropju, kjer bi jih čakal obilnejši plen, okrog 100.000 dinarjev. Prepodila pa sta jih še pravo- časno dva policijska stražnika, ki sta opazila, da so glavna vrata sodišča samo priprta. Roparji so pobegnili pred pol- stražniki skozi okno, pustivši v sobi svoje najmoderneje orodje, obstoječe iz raznih svedrov, dlet in žag, katero so imeli spravljeno v elegantni usnjati torbici. Po najdenem orodju so morali biti vlomilci tuji in to poklicni zločinci težjega kalibra.

Imenovanje. Z brzojavnim odlokom ministrstva za po- jedelstvo je imenovan za učitelja na kmetijski šoli na Grmu pri Novem mestu g. Alfonz Stoklas iz Sv. Andraža v Halozah pri Ptuj.

Shod SLS za ptujsko okolico se vrši v nedeljo, dne 21. t. m., po rani sv. maši (ob pol 8. uri) v minoritskem samo- stanu. Poroča g. poslanec Ivan Vesenjaj. Vabljeni vsi!

Roparski napad v Makolah. Bogata posestnica gospa Mesarič v Makolah bi skoro postala žrtev roparskega na- pada. V noči od 8. na 9. t. m. se je priplazil v njeno hišo kovač Koražija ter jo hotel umoriti in oropati. Pogumna žena se ni ustrašila roparja. Dasiravno ji je zadal več ne- varnih ran, ga je potisnila v stran ter poklicala na pomoč sosede. Prihiti so ljudje, ki so roparja prijeli ter ga iz- ročili orožnikom. V zaporih mariborskega okrožnega sodi- šča premišljuje sedaj lahko neprijetnosti roparskega po- klica.

Zvit tat. Pri posestniku Francu Vaukan v občini Le- gen je stopil v službo s ponarejeno poselsko knjigo Karol Gantner, a je bilo vidno na prvi pogled, da so zbrisane 3 črke od Karoline Gantner. Opoldne je stopil v službo, zvečer je že izmaknil posestniku 2000 dinarjev.

V Slovenjgradu je umrl znani svecar, bivši načelnik slovenjgraškega okrajnega zastopa, ravnatelj okrajne hr- nilnice g. Avgust Günther. N. v m. p!

Nova papirna trgovina v Celju. S 1. marcem t. l. se je odprla v Celju nova papirna trgovina »Slomškova ti- skovna zadruga« v cerkveni hiši poleg Marijine cerkve v Prešernovi ulici 12. Prodajajo se vse papirniške potreb- ščine, razglednice, svileni papir v najrazličnejših barvah, rožni venci, molitveniki, kipi, slike križi, svetinje itd. Dobijo se nadalje raznovrstne tiskovine za župne urade, županstva, šole in druge urade. Ker je podjetje zadruga, zato je že n'en namen, da postreže svojim odjemalcem po najnižjih cenah. Novo trgovino toplo priporočamo!

Požar vsled vnetja saj. Dne 6. marca je pogorela v Rečici na Paki posestniku Ivanu Vedeju hiša. Požar je nastal vsled vnetja saj. Nesrečni pogorelec ni bil nič za- varovan.

V Trbovljah imajo dne 28. t. m. občinske volitve. V Trbovljah so večkrat občinske volitve, pa skoro nikdar nimajo župana. Zdaj upajo, da se bodo volitve tako iz- vedle, da bodo dobili župana, ki bo — vladi po godu. Domačini pa pravijo, da je najbolje, če vržejo vsi volilci kroglice v 1. škrinjico, ki je SLS. Edino pred to stranko še ima vlada respekt.

Odpuščanje delavcev pri premogokopu v Trbovljah. Trboveljska premogokopna družba je začela odpuščati de- lavce, poleg tega pa ostalim delavcem zmanjševati plače. Vzrok tega postopanja je, da hoče vsaj toliko milijonov zaslužiti kot dosedaj. Zato se je vsa javnost v Sloveniji zoper početje Trboveljske premogokopne družbe vzdig- nila. Prišla je komisija iz Belgrada, da preišče, kaj je na pritožbah resničnega. Ne verjamemo, da si bo upala reči odločno besedo Trboveljski družbi, ki ima denar. Prvi so bili prizadeti kmečki sinovi in mali kmetje posestniki, ki jim zemlja ni dala dovolj za življenje, pa so morali v jamo delat.

Kaznovana bogokletnost. Prebivalstvo srednje Sotelske doline stoji še sedaj pod vtisom božje kazni, ki je te dni za- dela nekega mladega moža iz fare Sv. Ana na hrvatski strani Sotelske doline. Nekako pred tremi leti se je vršil v omenjeni fari misijon. Delo gospodov misijonarjev je imelo popolen uspeh, vsi farani so se udeležili pridno cerkvenih opravil ter pristopili končno k spovedi in obhajilu, raz- enega mladega fanta, ki je bil znan po celi fari kot su- rov človek, brez vere ter je pri vsaki priliki kar sipal naj- ustudnejše kletvice, tako, da so se ga vsi ogibali. Ko so drugi farani hoteli v cerkev, poslušati misijonarje, se je on norčeval iz njihove vneme ter popival ta čas po krčmah. Enemu misijonarju se je fant zasmilil, sklenil je osebo iti k njemu ter ga po možnosti spraviti na pravo pot. Misijo- narjev napor je bil brez uspeha. Letos se je zopet v ome- njeni fari vršil misijon. Prišli so zopet stari misijonarji, katere je ljudstvo poznalo še od zadnjega misijona in jih je sprejelo z ljubeznijo in spoštovanjem. Cerkev je bila zopet nobito polna vernih poslušalcev. Izpreobrili so se stari, najbolj zakrknjeni grešniki, razven navedenega fanta, ki je postal sedaj naravnost budoben. Prihajal je k cerkvi ter nagovarjal ljudi, naj gredo raje z njim v krčmo popivat, nego v cerkev. Onim, ki so šli z njim, je dajal za vino ter preklinjal misijonarje, cerkev in Boga. Pa kazen za njegovo početje ni izostala. Ko so misijonarji odhajali, je sklenil njihov odhod primerno pozdraviti. V svojem vinogradu je ravno rigolal ter streljal kamenje. V času, ko so misijonarji odhajali, je navrtal več strelav, da jih izstrelji takrat, ko se bodo peljali pod vinogradom. Prižgal je vžigalne vrvice in vsi naboji razven enega so eksplodirali. Pristopil je k na- boju, ki se ni vnel, v trenutku pa, ko se je nagnil nad ka- men, je nastala eksplozija, koje učinek je bil strašen. Od- trgalo mu je glavo od telesa ter jo vrlo skupaj s kamenjem v velikanskem loku po zraku čez tri vinograde v dolino, kjer so jo komaj našli v grmovju.

Umor Slovenca in Slovence v Varaždinu. Pred leti sta se priselila v Varaždin brat in sestra Magovec, kjer sta skupno imela gostilno. Pred kratkim sta se sprla in je brat odšel v Ljubljano. V Varaždinu pa je prišel zaročenec